

KP 11.9.2010

Suomen Liverpoolista

Pietarsaari -ilmiö yllätti
suomirockin

30 vuotta sitten.

Jos Pietarsaari oli
Suomen Liverpool,
olivat Kari Ilmonen
ja Heimo Riihimäki
kaupungin Lennon ja
McCartney.

Sivu 11

KP 11.9.2010

Pohjanmaa nousee – ainakin sentin vuodessa

St. Petersaaren kootut
levytykset vuosilta 1980–1982
on siirretty cd:lle

Tapio Lehtinen (KP)

Otsikon nokkela sanonta on peräisin pietarsaarelaisen toimittaja-muusikko Heimo Riihimäen kynästä. Tasaisen taulukon mukaan Pohjanmaan rannikko on noussut 28 senttiä sen jälkeen, kun Riihimäen entinen yhtye St. Petersaari hajosi. Mutta palataan takaisin lähtöruutuun. Pietarsaarelaisesta musiikista puhuttaessa ei voi ohittaa vuosina 1978-1982 toiminutta folk-rock-yhtyettä St. Petersaarta. Radiossa tuolloin miltei päivittäin soitettuja biisejä olivat *Miehen tie*, *Uus parempi todellisuus* ja *Mä pyydän sua*. Kuluvalla viikolla Rocket Records on julkaissut St. Petersaaren kootut levytykset vuosilta 1980–1982. Riihimäki myöntää, että vanhan tuotannon uudelleen lämmittelyssä on jossain määrin kyse omakohtaisesta nostalgiasta, mutta sitä kautta musiikki voi avautua myös uudelle kuulijakunnalle.

–Voisin kuvitella, että on sellaisiakin ihmisryhmiä, jotka eivät aina välitä kuunnella listahittejä ja jotka kenties ovat itsekin olleet nuoria aikanaan, nohtii Riihimäki.

Cd-koosteessa on yhtyeen molemmat pitkäsoittolevyt *Miehen tie* (1980) ja *Tämänkin laulun jälkeen* (1982), sekä singlekappale *Näkemiin matkaaja* (1980).

Kokoonpanot vaihtuivat

St. Petersaari otti ensimmäisiä askeleitaan vuonna 1978, kun opiskelukaupungissaan Oulussa lähinnä trubaduuriksi heittäytynyt **Kari Ilmonen** sai bändikaverikseen pietarsaarelaisen kitaristi-laulaja Jalli Wikmanin sekä hieman myöhemmin entisen bändinsä Omakuvan muusikot Heimo Riihimäen ja Hannu Pirttimaan. Yhtye keikkaili lähinnä kotikaupungissa ja lähialueilla.

Hieman ennen levytyssopimusta Pirttimaa lähti omille teilleen. Yhtye jäi hetkeksi ilman basistia. Hätiin tulivat sen kevään abiturientit Markus Fagerudd (piano) ja Keijo Karvonen (basso). Tällä kokoonpanolla St. Petersaari saavutti nimeä ja jopa voitti Jukka Virtasen johtaman Levyräadin. Viimeisessä kokoonpanossa olivat Ilmonen ja Riihimäen lisäksi Timo Hautamäki, Ari-Matti Lepistö, Markus Fagerudd, Henrik Bertlin ja Jan Stenhäll.

Vanhat bändikaverit Kari Ilmonen (vas) ja Heimo Riihimäki

Ilmonen kirjoitti pääosasta ja teksteistä, osa on tuottivat myös yhteistä

–Sanoituksissa oli selkein meininki sen aikaisen laulaja Kaj Chydeniuksen musiikkien henki omaankin tekstiin

–Bändin peruspainotteena senaikaisista musiikkityyleistä fuusiomuotoisuus sekä mandoliinin yhteis-

Suomen Liverpool

Pietarsaarta kutsuttiin 1980-luvun teossa Suomen Liverpooliksi. St. Petersaaren, Fantasia ja Rockin S

–Rohkaistuin Fantasia kesäkuussa markkinoilla olisi kiinnostunut myös julkaisemisesta levy-yhtiöön, kertoo Ilmonen

–Samana iltana, kuukauden leirillä vanhempien

Bändikaverit Kari Ilmonen (vas) ja Heimo Riihimäki keskittyvät uuden cd-levyn -julkistamiskeikalle. Kuva: Juha Sallinen

een molemmat pitkä-
(1980) ja Tämänkin lau-
nglekappale Näkemiin

uivat

immäisiä askeleitaan
elukaupungissaan Ou-
ksi heittäytynyt Kari
rikseen pietarsaarelai-
vikmanin sekä hieman
dinsä Omakuvan muu-
Hannu Pirttimaan. Yh-
kaupungissa ja lähialu-

pimusta Pirttimaa lähti
netkeksi ilman basistia.
abiturientit Markus Fa-
arvonen (basso). Tällä
aari saavutti nimeä ja
johtaman Levyraadin.
sa olivat Ilmosen ja Rii-
mäki, Ari-Matti Lepistö,
Bertlin ja Jan Stenhäll.

Ilmonen kirjoitti pääosan St. Petersaaren musiikista ja teksteistä, osa on Riihimäen käsialaa. He tuottivat myös yhteistä materiaalia.

–Sanoituksissa oli selkeä yhteiskunnallinen meininki sen aikaisen laululiikkeen mukaisesti. Kaj Chydeniuksen musiikista tuli jonkinlainen henki omaankin tekstiin, muistelee Ilmonen.

–Bändin peruspoinneja olivat muun muassa senaikaisista musiikkitrendeistä piittaamaton fuusiomuotoisuus sekä varsinkin huuliharfun ja mandoliinin yhteissoundi.

Suomen Liverpool

Pietarsaarta kutsuttiin 1970- ja 1980-luvun vaihteessa Suomen Liverpooliksi. Pietarsaaresta nousi St. Petersaaren, Fantasian ja Ragnar Haren kaltaisia menestyjiä Rockin SM-mittelöihin.

–Rohkaistuin Fantasian cd:stä, joka tuli viime kesäkuussa markkinoille, että jospa levy-yhtiö olisi kiinnostunut myös meidän tuotannon uudelleen julkaisemisesta. Lähetin sähköpostia levy-yhtiöön, kertoo Ilmonen.

–Samana iltana, kun olin tyttäreni rippileirillä vanhempien tapaamisessa, levy-yh-

tion kaveri soitti ja kertoi, että hän oli jo sopinut meidän vanhoista mastereista Warner Musicin kanssa. Eli se oli jo heidän julkaisuohjelmassaan, naurahtaa Ilmonen. Bändin tie nousi jyrkästi pystyyn syksyllä 1982, kun Ilmonen ja Riihimäki kyllästyivät käytännön ongelmiin: vaikeuksiin saada miehet eri puolelta Suomea treeneihin ja keikoille, tehokkaan ja osaavan managerismin puutteeseen, sekä syrjässä olemiseen oikeanlaisista valtakunnallisista verkostoista.

Hajoamisen jälkeen kukin mies jatkoi tahollaan musiikin parissa. Riihimäki työskentelee toimittajana Pietarsaaren Sanomissa ja Ilmonen toimii maaseutututkimuksen professorina Kokkolassa. St. Petersaaren miehet nousevat lavalle harvakseltaan, seuraavan kerran Pietarsaaren Kaupunginhotellissa lokakuun puolessa välissä.

–En osaa sanoa, mitä keikan jälkeen tapahtuu. Meille molemmille on toki tullut biisejä hajoamisen jälkeen. Ollaankohan levy-yhtiössä ihan oikeasti kiinnostuneita tällöisten viisikymppisten biiseistä, pohtii Ilmonen.